

RADIO **KLEBNIKOV**

WEEKBLADEN #44

uitzending op 27/03/2021

trisonore astrolabe

Het Programma van de Vrije Lyriek

RADIO **KLEBNIKOV** WEEKBLADEN # 44

uitzending op 27/03/2021

tekstverzameling vrijelijk te week gelegd , waaruit desgewenst de beschikbare stemmen op de vermelde datum putten kunnen om zich ter aether te verheffen

CC BY-NC-SA- Neue Kathedrale des erotischen Elends 2020

stuur uw bijdragen aan de WEEKBLADEN naar
weekbladen@radioklebnikov.be

Lees Mij

stuur uw bijdragen voor de 'RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN' per mail naar weekbladen@radioklebnikov.be

- **RADIO KLEBNIKOV** selecteert zelf teksten uit wat er online verschijnt maar iedereen kan teksten opsturen voor opname in de WEEKBLADEN
- na de uitzending worden deze WEEKBLADEN als pdf-bestand gepubliceerd en verspreid via onze kanalen.
- we aanvaarden ENKEL TEKST als bijdrage, géén afbeeldingen of andersoortige bestanden!
- bijdragen kunnen eigen teksten zijn of teksten van anderen waarvan je graag een voordracht zou horen
- als je wil dat er info over jezelf als auteur in de pdf nadien staat, vermeld je dat in de mail
- **RADIO KLEBNIKOV** behoudt zich het recht voor om de aangeboden teksten zonder enige verantwoording te weigeren, er wordt niet gecommuniceerd over al dan niet opname in de WEEKBLADEN
- opname in de 'RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN' is voor een tekst geen garantie om voorgelezen te worden!
- alle teksten zijn en blijven eigendom van de vermelde auteurs en ze resorteren hier én in de pdf na de uitzending onder [Creative Commons CC BY-NC-SA licentie](#)

•

Antonin Artaud

Héloïse en Abélard

Het leven dat voor hem lag, werd klein. Hele delen van zijn hersenen waren aan het weggroten. Het fenomeen was bekend, maar ja, het was niet eenvoudig. Abelard gaf zijn toestand niet weer als een ontdekking, maar toch schreef hij:

Beste vriend,

Ik ben een reus. Kan ik het helpen dat ik zo'n topper ben waarvan de hoogste masten borsten voor zeilen nemen, terwijl de vrouwen het gevoel hebben dat hun geslacht zo hard wordt als grint? Kan ik verhinderen dat ik al die eieren onder de jurken voel rollen en schommelen naar gelang het uur en de stemming? Het leven komt en gaat en sleept zich beetje bij beetje over het borstenplaveisel. Van de ene minuut op de andere verandert de wereld van aanzien. Rond de vingers zijn de zielen gewikkeld met hun mica scheurtjes, en tussen de mica door passeert Abelard, want bovenal is er de erosie der geest.

Alle dode mannenmonden lachen hoe 't gebit hen gebiedt, met een maagdelijke tandenrij of met honger beslagen en bezaaid met viezigheid zoals het harnas van de geest van Abelard.

Maar hier valt Abelard stil. Alleen de oesofagus doet het nog in hem. Niet de eetlust van het verticale kanaal, met zijn passie voor hongersnood, maar de prachtige rechte boom van zilver met zijn vertakkingen van anders voorzien voor de lucht, met vogelbladeren eromheen. Kortom, het louter vegetale frommellevens waarbij de benen vanzelf hun mechanieken stappen doen, en de gedachten varen als hoog gevouwen zeilboten. Doorgang der lichamen.

De mummiegeest wikkelt zich af. Het hoog geblinddoekte leven steekt zijn kop op. Is dit dan de grote dooi? Zal de vogel de tongmondigen doet barsten, zullen borsten zich vertakken en komt het kleine mondje weer op zijn plek? Zal de pittenboom met zijn hand 't verbeend graniet doorboren? Ja, in mijn hand zit een roos, die mijn tong zomaar draait. Oh, oh, oh! hoe licht is mijn denken. Mijn geest is zo slank als een hand.

Maar Héloïse heeft ook benen. Het beste eraan is dat ze benen heeft. Ze heeft ook dat zeevaart sextant-ding, waaromheen alle magie draait en graast, dat ding als een liggend zwaard.

Maar bovenal: Héloïse heeft een hart. Een prachtig recht hart en helemaal in in takken, uitgerekt, versteven, rauw, door mij gevlochten, weelderig genot, catalepsie van mijn vreugde!

Ze heeft handen die hun kraakbeenboeken in honing wikkelen. Ze heeft borsten van rauw vlees, zo klein, de druk ervan maakt waanzinnig; ze heeft borsten in doolhof van draad. Ze heeft een gedachte die helemaal de mijne is, een insinuerende, verdraaide gedachte die zich uitspint als uit een cocon. Ze heeft een ziel.

In haar gedachten ben ik de lopende naald en het is haar ziel die de naald accepteert en toelaat, en ik ben beter, ik, in mijn naald-zijn dan alle anderen in hun bed, want in mijn bed rol ik de gedachten en de naald in de welvingen van haar slapende cocon.

En langs de draad van deze grenzeloze liefde, dit universeel uitspannel van liefde, is het altijd naar haar dat ik terugkom. En in mijn handen groeien kraters, groeien doolhofborsten, groeien explosieve liefdes die mijn leven buitmaken op mijn slaap.

Maar door welke trance, door welk verrijzen, door welke opeenvolgende verschuivingen komt hij tot dit idee van het genot van zijn geest. Het is een feit dat hij, Abelard, op dit moment geniet van zijn geest. Hij geniet er met volle teugen van. Hij denkt niet meer aan zichzelf, noch aan rechts, noch aan links. Hij is er. Alles wat in hem gebeurt is van hem. En in hem, op dit moment, gebeuren er dingen. Dingen waardoor hij niet zelf hoeft te zoeken. Dat is het grote punt. Hij hoeft zijn atomen niet meer te stabiliseren. Ze voegen zich vanzelf bij elkaar, ze zetten zichzelf in lijn. Zijn hele geest is gereduceerd tot een reeks van stijgingen en dalingen, maar met in het midden steeds een afdaling. Hij hééft dingen.

Zijn gedachten zijn mooie bladeren, platte oppervlakken, opeenvolgingen van knooppunten, agglomeraties van contacten waartussen zijn intelligentie moeiteloos doorglipt: ze gaat. Want dat is wat intelligentie is: zich omzeilen. De kwestie stelt zich niet langer om fijn te zijn of slank, om van ver samen te komen, om te omhelzen, af te wijzen, los te laten.

Hij glipt tussen zijn staten door.

Hij leeft. En de dingen draaien in hem als granen in een korenwan.

De kwestie van de liefde is eenvoudig.

Wat maakt het uit of hij minder of meer is, want hij kan zich opwinden, zich ontglippen, evolueren, zichzelf terugvinden en komen bovendrijven.

Hij heeft het spel der liefde herontdekt.

Maar zoveel boeken tussen zijn gedachten en de droom!

Zoveel verlies. En ondertussen, wat deed hij met zijn hart? Het is een wonder dat er hem nog wat hart rest.

Hij is er. Hij is er als een levende medaille, als een verbeende heester van metaal.

Ziehier de hoofdknoop.

En Héloïse, zij heeft een jurk, zij is mooi van voren en van achteren.

Dan voelt hij de vervoering van de wortels, de massale, aardse verheffing, en zijn voet op het blok van de wentelende aarde voelt de massa van het firmament.

En Abélard, die als een dode man is geworden, Abélard voelt zijn skelet kraken, verglazen, en op het vibrerende toppunt, op de kim van zijn inspanning schreeuwt hij het uit:

“Hier wordt God verkocht, aan mij nu de vlakke van de geslachten, de galetten van het vlees. Geen vergeving, ik vraag niet om vergeving. Uw God is niets meer dan een koude kogel, ledematenmest, bordeel van de ogen, buikmaagd, hemelmelkerij! »

Aldus verheft zich de hemelmelkerij. Misselijkheid overvalt hem.

Het vlees in hem maalt het schubbenslib rond, hij voelt het harde haar, zijn afgesneden buik, hij voelt zijn staart die vloeibaar wordt. De nacht rijst op bezaaid met naalden en ziedaar met een klap van de schaar knippen ZIJ hem de mannelijkheid af.

En daar vouwt Héloïse haar jurk op en zij kleedt zich gans naakt uit. Haar schedel is wit en melkachtig, haar borsten loens, haar benen spichtig, haar tanden maken een papieren geluid. Ze is dom. En ja, dit is inderdaad de vrouw van Abélard de gecasteerde.

Dylan Thomas

Vision and Prayer

I

Who
Are you
Who is born
In the next room
So loud to my own
That I can hear the womb
Opening and the dark run
Over the ghost and the dropped son
Behind the wall thin as a wren's bone?
In the birth bloody room unknown
To the burn and turn of time
And the heart print of man
Bows no baptism
But dark alone
Blessing on
The wild
Child.

I
Must lie
Still as stone
By the wren bone
Wall hearing the moan
Of the mother hidden
And the shadowed head of pain
Casting to-morrow like a thorn
And the midwives of miracle sing
Until the turbulent new born
Burns me his name and his flame
And the winged wall is torn
By his torrid crown
And the dark thrown
From his loin
To bright
Light.

When
The wren
Bone writhes down
And the first dawn
Furied by his stream
Swarms on the kingdom come
Of the dazzler of heaven
And the splashed mothering maiden
Who bore him with a bonfire in
His mouth and rocked him like a storm
I shall run lost in sudden
Terror and shining from
The once hooded room
Crying in vain
In the cauldron
Of his
Kiss

In
The spin
Of the sun
In the spuming
Cyclone of his wing
For I was lost who am
Crying at the man drenched throne
In the first fury of his stream
And the lightnings of adoration
Back to black silence melt and mourn
For I was lost who have come
To dumbfounding haven
And the finding one
And the high noon
Of his wound
Blinds my
Cry.

There
Crouched bare
In the shrine
Of his blazing
Breast I shall waken
To the judge blown bedlam
Of the uncaged sea bottom
The cloud climb of the exhaling tomb
And the bidden dust upsailing
With his flame in every grain.
O spiral of ascension
From the vultured urn
Of the morning
Of man when
The land
And

The
Born sea
Praised the sun
The finding one
And upright Adam
Sang upon origin !
O the wings of the children!
The woundward flight of the ancient
Young from the canyons of oblivion!
The sky stride of the always slain
In battle! the happening
Of saints to their vision!
The world winding home!
And the whole pain
Flows open
And I
Die.

II

In the name of the lost who glory in
The swinish plains of carrion
Under the burial song
Of the birds of burden
Heavy with the drowned
And the green dust
And bearing
The ghost
From
The ground
Like pollen
On the black plume
And the beak of slime
I pray though I belong
Not wholly to that lamenting
Brethren for joy has moved within
The inmost marrow of my heart bone

That he who learns now the sun and moon
Of his mother's milk may return
Before the lips blaze and bloom
To the birth bloody room
Behind the wall's wren
Bone and be dumb
And the womb
That bore
For
All men
The adored
Infant light or
The dazzling prison
Yawn to his upcoming.
In the name of the wanton
Lost on the unchristened mountain
In the centre of dark I pray him

That he let the dead lie though they moan

For his briared hands to hoist them
To the shrine of his world's wound
And the blood drop's garden
Endure the stone
Blind host to sleep
In the dark
And deep
Rock
Awake
No heart bone
But let it break
On the mountain crown
Unbidden by the sun
And the beating dust be blown
Down to the river rooting plain
Under the night for ever falling.

Forever falling night is a known
Star and country to the legion
Of sleepers whose tongue I toll
To mourn his deluging
Light through sea and soil
And we have come
To know all
Places
Ways
Mazes
Passages
Quarters and graves
Of the endless fall.
Now common lazarus
Of the charting sleepers prays
Never to awake and arise
For the country of death is the heart's size

And the star of the lost the shape of the eyes.
In the name of the fatherless
In the name of the unborn
And the undesirers
Of midwiving morning's
Hands or instruments
O in the name
Of no one
Now or
No
One to
Be I pray
May the crimson
Sun spin a grave grey
And the colour of clay
Stream upon his martyrdom
In the interpreted evening
And the known dark of the earth amen.

I turn the corner of prayer and burn
In a blessing of the sudden
Sun. In the name of the damned
I would turn back and run
To the hidden land
But the loud sun
Christens down
The sky.
I
Am found.
O let him
Scald me and drown
Me in his world's wound.
His lightening answers my
Cry. My voice burns in his hand.
Now I am lost in the blinding
One. The sun roars at the prayer's end.

Patti Smith

Kimberly

The wall is high, the black barn
The babe in my arms, in her swaddling clothes
And I know soon that the sky will split
And the planets will shift
Balls of jade will drop and existence will stop

Little sister, the sky is falling
I don't mind, I don't mind
Little sister, the fates are calling on you

Ah, here I stand again in this old 'lectric whirlwind
The sea rushes up my knees like flame
And I feel like just some misplaced, Joan of Arc
And the cause is you lookin' up at me

Oh baby, I remember when you were born
It was dawn and the storm settled in my belly
And I rolled in the grass and I spit out the gas
And I lit a match and the void went flash

And the sky split and the planets hit
Balls of jade dropped and existence stopped
Stopped, stop, stop

Little sister, the sky is falling
I don't mind, I don't mind
Little sister, the fates are calling on you

I was goin' crazy, so crazy, I knew
I could break through with you
So, with one hand I rocked you
And with one heart I reached for you

I knew you're a youth, was for the takin', fire on a mental plane
So, I ran through the fields as the bats with their baby vein faces

Burst from the barn and flames in a violet, violent sky
And I fell on my knees and pressed you against me

You're soul was like a network of spittle
Like glass balls movin' in like cold streams of logic
And I prayed as that lightning attacked
That something will make it go crack

Something will make it go crack
Something will make it go crack
Something will make it go crack

The palm trees fall into the sea
It doesn't matter much to me
As long as you're safe, Kimberly
And I can gaze deep into your starry eyes, baby

Looking deep in your eyes, baby
Looking deep in your eyes, baby
Looking deep in your eyes, baby
Into your starry eyes, oh

Oh, oh, in your starry eyes, baby
Looking deep in your eyes, baby
Looking deep in your eyes, oh oh

Oh, oh, looking deep in your eyes, baby
In your starry eyes, baby
Looking deep in your eyes, baby

(>songteksten.nl - <https://www.songteksten.nl/songteksten/240510/patti-smith/kimberly.htm>)

Paul van Ostaijen

Vers

Aan P.B. Baeyens

Heel licht is het geluk: niet saam te dringen. Een woord
is nooit zo licht als 't wel behoort;
vleugels die wijd opengespreid zijn, trillen in de lucht,
maar afstandloos van de huizen,
waaieren open, in breder vlucht
en verdwijnen zonder spoor. Maar het geluk blijft daar
aanwezig, al is geen spoor ook merkbaar.
Geluk is als water niet in je hand te nemen
dat heel even zou lopen in die droge hand
en ze maken tot een wonderfrisse kuil,
en eveneens niet te vatten als de lippen van de vrouw
die neerstrijken, veren van je-weet-niet-waar, op je oogleden, –
als kind heb ik me vaak amechtig gelopen, om de veren de lucht in te sturen.

–

Het is nergens te plaatsen, maar het wezen van de dingen zelf.
Een leeuwerik, hij is wel ergens,
wat hij echter is, heel wezenlik: de metallieke druppels
vallen nergens.
En toch lijkt alles als bevrucht
door dit ontastbaar coïtus in de lucht.

Dat deel van het dak waar de zon op ligt,
rijst herdoopt en gelukkig in het licht;
dat waar echter de schaduw rust niet minder.
Nergens saamgedrongen, niet waar de zon is, niet waar de schaduw.
Je kunt niet naar een huis gaan om er geluk te vergaren,
je moet het geluk voelen als een bad;
je bent zelf een deel van het geluk
en door de andere delen gaat je loop, als door jou de andere delen,
om deze beweging juist niet vatbaar of niet te meten:
de vonk van een kortsluiting, nog overtroffen.

Junie 1917

Peter Holvoet-Hanssen

ADORO TE 2 IN MINEUR -

Aan het eind van de straat kijken twee oudjes door het raam.
'Schat, de vuilnisbak wel buitengezet?'
'Donderpad? Die kat zal ik vuur doen vreten.'

Daag het monster niet uit, schrob je eigen stoep
vooraleer zwarte ruiters je berijden.

Over liefde zwijgen en in stilte lijden.
De zee is grijs. Vergeet-mij-niet en ereprijs.

(> inzending 22/03/2021 - gedichten.nl -
<https://www.gedichten.nl/nedermap/gedichten/gedicht/58998.html>)

Bij een gekreukte das

Bij een gekreukte das
Blijf mij nabij, wanneer het avond is,
wanneer het licht vergaat in duisternis.

Warm hierbinnen, dodelijke nacht –

Hijgend, 1 oog hard en 1 oog zacht
zuurstof perslucht traangas: 3 dumdums
als trocheeën van het vacuüm

Bed dat uit de diepvries komt, p.m.
deukhoed af, flashback en tweede stem –

Het zijn de kleine dingen zegt men en
het zijn de kleine dingen: zijn manier
van wuiven, kluiven als een holendier
aan restjes, dwanggedachten in zijn ren

Het rondbonjouren bij contouren van
een Duitse misdaadserie, pissen naast
de pot, zijn cel vervloeken, hij die haast
verlamd van angst niet uit de zetel kan

Ten langen leste smeekt de kanker in
zijn darmen om erbarmen: 'Suikerspin.
Piaf. Je koppigheid geveld. Vergeef...'

Met harten troef verdwijnt hij in de safe
burleske humor – genereus verdriet
zijn schat hijgt na, is lek als een vergiet

Een halve eeuw smeult jaren na, het was
alsof zij innig vijand waren, vos en das
getweeën eenzaam in hetzelfde bos

(> inzending 22/03/2021 - lyrikline.org :
<https://www.lyrikline.org/en/poems/bij-een-gekreukte-das-3493?showmodal=en>)

Svetlana Zakharova

hoe je niet open wou,
maar ik bleef geduldig
drukken op al je pijnknobbels;
je kraakte; en daar is het:

je leed, vermomd tot argwaan;
je hart is uitgemolken
en je tred is licht

het zoeken start
voor een gesloten deur
en in het donker

je gaat op tast, je raakt iets
kwijt, jezelf of mij, en
keert terug en draait je om en
om tot je van snelheid barst.

en nu, vanuit de leegte
beven, gedonkerd, pioenen.

(> inzending 23/03/2021)

EPILOOG

Karton en schuurpapier
Gisteren zette ze het op een lopen
In de kleuterschool leerde ze prikken
En nu ligt ze daar in een hemd zonder knopen

Doorweekt en nat
Een kop vol woorden
Ze geeft zich over aan gezucht
Maar het voelt het als koorden

Grauw en teder
Op het eerste zicht misschien logisch
De banden zijn pikzwart
Toch kijken de ogen... euforisch

RADIO KLEBNIKOV 27/03/2021 @19u52

INHOUD

Lees Mij	3
Antonin Artaud	4
Marina Kazakova	6
Underneath the façade of reason	6
Svetlana Zakharova	9
W. B. YEATS	9
3 vernederlandsingen	9
EPILOOG	10
INHOUD	11

No. 649,621.

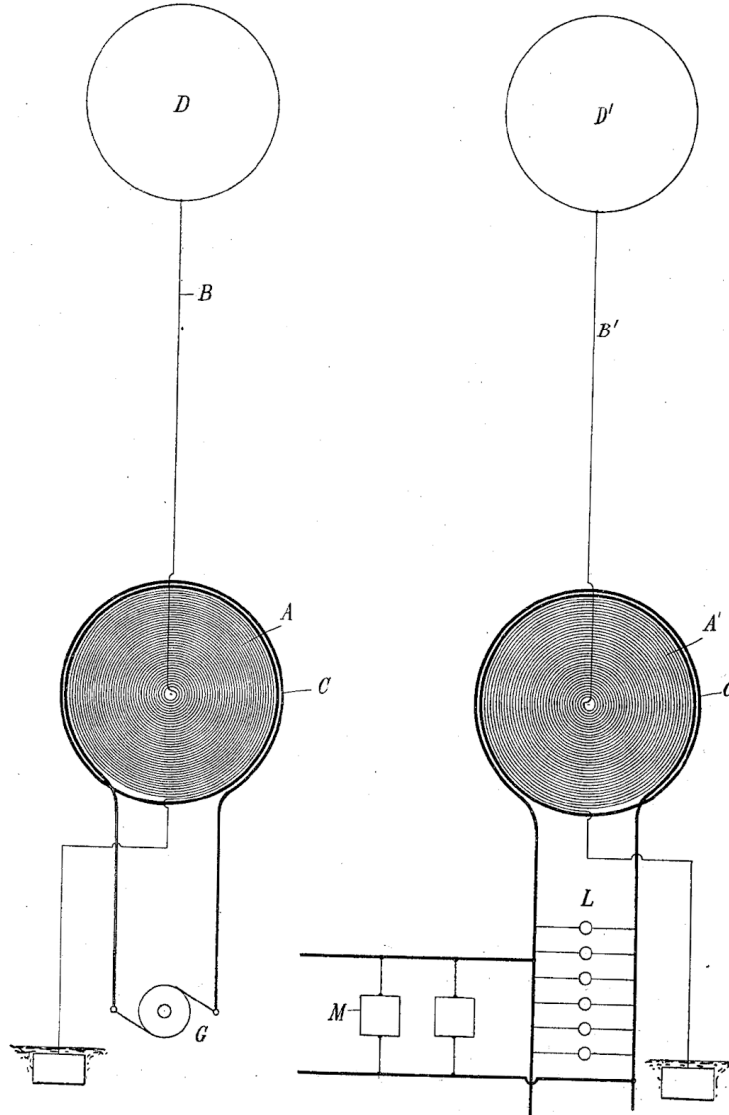
Patented May 15, 1900.

N. TESLA.

APPARATUS FOR TRANSMISSION OF ELECTRICAL ENERGY.

(Application filed Feb. 19, 1900.)

(No Model.)

Witnesses:
Benjamin Miller.
G. W. Martling.

Nikola Tesla, Inventor
by *Ken. Page & Cooper*
Attys

THE MORRIS PETERS CO., PHOTO-LITHO., WASHINGTON, D. C.

UNITED STATES PATENT OFFICE.

NIKOLA TESLA, OF NEW YORK, N. Y.

APPARATUS FOR TRANSMISSION OF ELECTRICAL ENERGY;

SPECIFICATION forming part of Letters Patent No, 649,621, dated May 15, 1900.

Original application filed September 2, 1897, Serial No, 660,343, divided and this application filed February 19, 1900, Serial No, 5,780, (No model.)

To all whom it may concern:

Be it known that I, NIKOLA TESLA, a citizen of the United States, residing at the borough of Manhattan, in the city of New York, county and State of New York, have invented certain new and useful Improvements in Apparatus for the Transmission of Electrical Energy, of which the following is a specification, reference being had to the drawing accompanying and forming a part of the same. This application is a division of an application filed by me on September 2, 1897, Serial No. 650,343, entitled "Systems of transmissions of electrical energy," and is based upon new and useful features and combinations of apparatus shown and described in said application for carrying out the method therein disclosed and claimed.

The invention which forms the subject of my present application comprises a transmitting coil or conductor in which electrical currents or oscillations are produced and which is arranged to cause such currents or oscillations to be propagated by conduction through the natural medium from one point to another remote therefrom and a receiving coil or conductor at such distant point adapted to be excited by the oscillations or currents propagated from the transmitter.

This apparatus is shown in the accompanying drawing, which is a diagrammatic illustration of the same.

A is a coil, generally of many turns and of a very large diameter, wound in spiral form either about a magnetic core or not, as may be desired. C is a second coil formed by a conductor of much larger size and smaller length wound around and in proximity to the coil A.

The apparatus at one point is used as a transmitter, the coil A in this case constituting a high-tension, secondary, and the coil C the primary, of much lower tension, of a transformer. In the circuit of the primary C is included a suitable source of current G. One terminal of the secondary A is at the center of the spiral coil, and from this terminal the current is led by a conductor B to a terminal D, preferably of large surface, formed or maintained by such means as a balloon at an elevation suitable for the purposes of transmission. The other terminal of the secondary A is connected to earth, and, if desired, to the primary also, in order that the latter may be at substantially the same potential as the adjacent portions of the secondary, thus insuring safety. At the receiving station a transformer of similar construction is employed;

but in this case the longer coil A' constitutes the primary, and the shorter coil C' the secondary, of the transformer. In the circuit of the latter are connected lamps L, motors M, or other devices for utilizing the current. The elevated terminal D' connects with the center of the coil A', and the other terminal of said coil is connected to earth and preferably, also, to the coil C' for the reasons above stated.

The length of the thin wire coil in each transformer should be approximately one quarter of the wavelength of the electric disturbance in the circuit, this estimate being based on the velocity of propagation of the disturbance through the coil itself and the circuit with which it is designed to be used. By way of illustration, if the rate at which the current traverses the circuit including the coil be one hundred and eighty-five thousand miles per second then a frequency of nine hundred and twenty-five per second would maintain nine hundred and twenty-five stationary waves in a circuit one hundred and eighty-five thousand miles long and each wave would be two hundred miles in length.

For such a low frequency, which would be resorted to only when it is indispensable for the operation of motors of the ordinary kind under the conditions above assumed, I would use a secondary of fifty miles in length. By such an adjustment or proportioning of the length of wire in the secondary coil or coils the points of highest potential are made to coincide with the elevated terminals D D', and it should be understood that whatever length be given to the wires this requirement should be complied with in order to obtain the best results.

It will be readily understood that when the above-prescribed relations exist the best conditions for resonance between the transmitting and receiving circuits are attained, and owing to the fact that the points of highest potential in the coils or conductors A A' are coincident with the elevated terminals the maximum flow of current will take place in the two coils, and this, further, necessarily implies that the capacity and inductance in each of the circuits have such values as to secure the most perfect condition of synchronism with the impressed oscillations.

When the source of current G is in operation and produces rapidly pulsating or oscillating currents in the circuit of coil C, corresponding induced currents of very much higher potential are generated in the secondary coil A, and since the potential in the same gradually increases with the number of turns toward the center and the difference of potential between the adjacent turns is comparatively small a very high potential impracticable with ordinary coils may be successively obtained.

As the main object for which the apparatus is designed is to produce a current of excessively-high potential, this object is facilitated by using a primary current of very considerable frequency; but the frequency of the currents is in a large measure arbitrary, for if the potential be sufficiently high and the terminals of the coils be maintained at the proper elevation where the atmosphere is rarefied the stratum of air will serve as a conducting medium for the current produced and the latter will be transmitted through the air, with, it may be, even less resistance than through an ordinary conductor.

As to the elevation of the terminals $D D'$, it is obvious that this is a matter which will be determined by a number of things, as by the amount and quality of the work to be performed, by the condition of the atmosphere, and also by the character of the surrounding country. Thus if there be high mountains in the vicinity the terminals should be at a greater height, and generally they should always be at an altitude much greater than that of the highest objects near them. Since by the means described practically any potential that is desired may be produced, the currents through the air strata maybe very small, thus reducing the loss in the air.

The apparatus at the receiving-station responds to the currents propagated from the transmitter in a manner which will be well understood from the foregoing description. The primary circuit of the receiver-that is, the thin wire coil A' -is excited by the currents propagated by conduction through the intervening natural medium from the transmitter, and these currents induce in the secondary coil C' other currents which are utilized for operating the devices included in the circuit thereof.

Obviously the receiving coils, transformers, or other apparatus maybe movable-as, for instance, when they are carried by a vessel floating in the air or by a ship at sea. In the former case the connection of one terminal of the receiving apparatus to the ground might not be permanent, but might be intermittently or inductively established without departing from the spirit of my invention.

It is to be noted that the phenomenon here involved in the transmission of electrical energy is one of true conduction and is not to be confounded with the phenomena of electrical radiation which have heretofore been observed and which from the very nature and mode of propagation would render practically impossible the transmission of any appreciable amount of energy to such distances as are of practical importance.

What I now claim as my invention is-

1. The combination with a transmitting coil or conductor connected to ground and to an elevated terminal respectively, and means for producing therein electrical currents or oscillations, of a receiving coil or conductor similarly connected to ground and to an elevated terminal, at a distance from the transmitting-coil and adapted to be excited by currents caused to be propagated from the same by conduction through the intervening natural medium, a secondary conductor in inductive relation to the receiving-conductor 95 and devices for utilizing the current in the circuit of said secondary conductor, as set forth.
2. The combination with a transmitting coil or conductor having its ends connected to ground and to an elevated terminal respectively, a primary coil in inductive relation thereto and a source of electrical oscillations in said primary circuit, of a receiving conductor or coil having its ends connected to ground and to an elevated terminal respectively and adapted to be excited by currents caused to be propagated from the transmitter through the natural medium and a secondary circuit in inductive relation to the receiving-circuit and receiving devices connected therewith, as set forth.
3. The combination with a transmitting instrument comprising a transformer having its secondary connected to ground and to an elevated terminal respectively, and means for impressing electrical oscillations upon its primary, of a receiving instrument comprising a transformer having its primary similarly connected to ground and to an elevated terminal, and a translating device connected with its secondary, the capacity and inductance of the two transformers having such values as to secure synchronism with the impressed oscillations, as set forth.
4. The combination with a transmitting instrument comprising an electrical transformer having its secondary connected to ground and to an elevated terminal respectively, and means for impressing electrical oscillations upon its primary, of a receiving instrument comprising a transformer having its primary similarly connected to ground and to an elevated terminal, and a translating device connected with its secondary, the capacity and inductance of the secondary of the transmitting and primary of the receiving instruments having such values as to secure synchronism with the impressed oscillations, as set forth.
5. The combination with a transmitting coil or conductor connected to ground and an elevated terminal respectively, and means for producing

electrical currents or oscillations in the same, of a receiving coil or conductor similarly connected to ground and to an elevated terminal and synchronized with the transmitting coil or conductor, as set forth.

6. The combination with a transmitting instrument comprising an electrical transformer, having its secondary connected to ground and to an elevated terminal respectively, of a receiving instrument comprising a transformer, having its primary similarly connected to ground and to an elevated terminal, the receiving-coil being synchronized with that of the transmitter, as set forth.

7. The combination with a transmitting coil or conductor connected to ground and to an elevated terminal respectively, and means for producing electrical currents or oscillations in the same, of a receiving coil or conductor similarly connected to ground and to an elevated terminal, the said coil or coils having a length equal to one-quarter of the wavelength of the disturbance propagated, as set forth.

8. The combination with a transmitting coil or conductor connected to ground and to an elevated terminal respectively, and adapted to cause the propagation of currents or oscillations by conduction through the natural medium, of a receiving-circuit similarly connected to ground and to an elevated terminal, and of a capacity and inductance such that its period of vibration is the same as that of the transmitter, as set forth.

9. The transmitting or receiving circuit herein described, connected to ground and an elevated terminal respectively, and arranged in such manner that the elevated terminal is charged to the maximum potential developed in the circuit, as set forth.

10. The combination with a transmitting coil or conductor connected to ground and to an elevated terminal respectively of a receiving-circuit having a period of vibration corresponding to that of the transmitting-circuit and similarly connected to ground and to an elevated terminal and so arranged that the elevated terminal is charged to the highest potential developed in the circuit, as set forth.

NIKOLA TESLA.

Witnesses :PARKER W. P AGE, MARCELLUS B AILEY,

Radio **Klebnikov**

is het programma van de Vrije Lyriek
elke zaterdag van 18u tot 20u
op de Leuvense vrije radio **Radio Scorpio**
FM 106 of <http://radioscorpio.be/luister.html>

stuur uw bijdragen aan de WEEKBLADEN naar
weekbladen@radioklebnikov.be